

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Meščanje!

Naši kandidatje za **II. volilni razred**, ki voli dne 16. aprila t. l., so naslednji:

Vladimir Hrásky

deželni inženér;

dr. Danilo Majaron

odvetniški koncipijent;

dr. Ivan Tavčar

odvetnik;

Matija Zitterer

vitez di Casa Cavalchina

c. kr. stotnik v pokoji.

Narodni volilci.

K Ljubljanskim volitvam.

Povodom dopolnilnih volitev razobesila je klerikalna stranka novo trdiko pred svojo ofcino. Imenuje se sedaj: „Neodvisni narodni meščanski volilni odbor.“ S tem dolgim imenom, katerega bi se niti kakšen španjski princ ne sramoval, pa ni preminila niti svojih slabih lastnostij, niti svoje zloglasne taktike. Ravnila se je popolnoma po pregovoru, ki pravi, da volk pač dlako premeni, nikakor pa ne pravi.

Stare laži, stara perfidnost kaže nam zopet, da imamo pod novo krinko starega nasprotnika pred seboj, nasprotnika, ki ima tako drzno čelo, da mu še tako debela laž ne spravi več rudečice v obraz, nasprotnika, ki se drži načela, da treba le nesramno lagati, in uspeh je gotov.

K tem trdim, a opravičenim besedam prisilil nas je „neodvisnega narodnega meščanskega volilnega odbora“ volilski oklic za II. razred, v katerem oklici se pravi:

„Radikalna stranka je sklenila rušiti disciplino in v svojem glasilu dne 12. t. m. proglasila

za II. razred svoje kandidate. Tudi nam neso po godu vsi kandidatje, katere kandiduje meščanski volilni odbor, toda iz discipline hoteli smo klanjati se njegovemu ukrepu. Sedaj pa, ko se ruši disciplina z one strani, hočemo si tudi mi prosto izbrati svoje kandidate. Meščanje! Upamo, da nas je še mnogo v Ljubljani, katerim so pravi interesi našega stolnega mesta bolj na srcu, nego puhla fraza in kričanje.“

Prečitavši ta oklic, padel nam je nehotoma na um farizej v templji. Kakor le-ta v božjem hramu, tako klerikalna stranka v svojem glasilu trobi: Hvala ti, Gospod, da nismo taki, kakor oni. Zvrnila bi rada vso krivdo današnjemu razporu in ljutemu volilnemu boju na nas, umila bi rada svoje roke v nedolžnosti, dasiravno vsa Ljubljana ve, da je klerikalna stranka prva zanetila razpor, prva začela rušiti disciplino.

Kakor 1883. l., ko je pri deželnozborskih volitvah v Kamniškem in Brdskem okraju proti Kersniku skušala perfidno utihotapiti pokojnega Križnarja, kakor pozneje mnogokrat, tako je tudi letos klerikalna stranka prva začela rušiti disciplino. Kandidatov, ki jih je proglasil za III. razred meščanski volilni odbor, kateremu smo se doslej kot avtoriteti vedno brez ugovora klanjali, ni hotela vsprejeti in izbrala je dva protikandidata. A to še ni bilo vse. Še predno so se proglasili kandidatje za II. razred, agitovala je že klerikalna stranka proti njim. Udeležba klerikalcev pri shodih bila je le navidezna, da so tem ložje na tihem rili in pripravljali tla svojim namenom.

Ko smo to doznali, sklicali smo svoje ljudi. In bili so še takrat mej nami gospodje toli blazega srca, da so imeli še vedno mnogo pomislekov, bi li tudi mi smeli rušiti disciplino. Ko se jim je pa pojasnilo, kake spletke se snujejo in kako perfidno in zavratno se agituje, sklenilo se je pa res, da se v bodoče ne čutimo več vezane. Mislili smo si tedaj: „Kakor ti meni, tako jaz tebi.“

Po navedenem je razvidno, da je klerikalna stranka prva rušila disciplino in da je vse, kar ona drugače trdi, neosnovana laž. Jednaka laž je tudi, ako klerikalci tiskajo na potrpežljivi papir, „da boče ožja stranka „Slov. Naroda“ dobiti

v roke monopol pri mestni upravi ter svojevoljno gospodariti z mestnim premoženjem in v gotovem delu tudi z imovino mestnega prebivalstva.“

Kdor mirno prečita te stavke, zagleda takoj vso infamijo, ki tiči v teh sicer bedastih stavkih. Govori se tu o monopolu v mestni upravi. V čem se javlja ta monopol? Kdo, kdaj in kje je le s prátom mignil v tak namen? In, ali je sploh kaj takega mogoče? Ne, ne, vse je le infamna laž, izmišljena od klerikalne stranke kot volitveni manevar po receptu: „Hilf, was helfen kann!“

In taka stranka, ki tako brezstidno sumniči in obrekuje, ne da bi navajala dotična fakta, stranka, katera je napisala navedene stavke, ki bi jih sami klerikalni mestni odborniki odločno in slovesno zanikali morali, ako so pošteni, govori potem še o puhlih frazah in kričanju. Gospodje pometajte pred svojim pragom! Puhla fraza je Vas rodila in spravila na površje, kričanje, laž, sumničenje in obrekovanje pa je Vaše vsakdanje orožje. S tacimi sredstvi možno je dobiti hipnih uspehov, trajnih pa ne, kajti laž ima kratke noge, in tudi licemerstvo se kmalu spozna.

Naš klerikalni kolega trdi v včerajšnjem listu, da ne pozna ne v mestu, ne na deželi klerikalne stranke. To je deloma resnica, ker je „Slovenec“ že večkrat pokazal, da sam sebe ne pozna in bi svojo stranko rad vedno drugače slikal, nego je v goli resnici. A baš njegova, to je „Slovenčeva“ stranka, je prava pravcata klerikalna stranka, z vsemi bistvenimi lastnostmi in pritklinami, ki jih združujemo s tem pojmom. Naš klerikalni kolega bode torej že moral dopuščati, da njegove pristaše tudi v bodoče nazivljemo klerikalno, ali če mu je ljubše jezuitsko stranko.

Naslov „konservativno-narodna stranka“ pa si ti gospodje brez vsake pravice laste. Konservativen je ves narod slovenski, taka machiavelistična stranka, kakor je klerikalna, pa na vekov veke ne!

LISTEK.

U l o m o i.

Spisal Se vničan.

(Konec.)

11. Naš gospod Jezus Kristus hodil je peš in bos.

Krasna kočija stala je pred dvorom kardinala kneza — w —. Iskra uprežena vranca kopitala sta po trdem kamenitem tlaku, da so iskre letele izpod podkev.

Kardinal, katerega so spremljali dvorniki, stopal je baš ponosno proti kočiji, ko se mu približa revno opravljen blede mož.

Pokazavši s prstom na kočijo pravi: Naš gospod Jezus Kristus hodil je peš in bos!“

„Da!“ je odgovoril knez, „a Kristus je bil tesarjev, jaz sem pa knežev sin!“

12. Živ je bil cesarjev, a mrtev je moj!

Kakor vedno vsako leto, tako je tudi 1886. leta mej Osečko posadko razgrajala vročinska bolezen. Bolnišnica, v kateri sem bil ekonomski čast-

nik, bila je prenapolnjena bolnikov in dan za dnem odveli smo jednega, da celo po dva mrliča na pokopališče.

V noči od 24. na 25. julija umrl nam je zopet prostak.

Sedel sem v bolnišnične pisarni, ko ustopi visok, sivolas širokopleč mož s staro sklonjeno ženico.

„Gospodine, oglasi se on tihim glasom, umrl nama je sin in še jedenkrat bi rada videla njegovo obličje.“

Strogo bilo je zabranjeno, razen zdravnikov in strežajev koga puščati v mrtvašnico.

„Žal mi je, dragi moj kumek, jako žal, a ne smem dovoliti. Strogo je prepovedano. Ne smem!“

Jedva sem izustil to, zgrudilo se je trhlo telo uboge stare ženice na tla in jela je tako ihteti in tiho plakati, da se mi je krčilo srce.

Ali starec, oča, se ponosno postavi predme, nagrbnčič čelo ter s povzdignjenim glasom pravi: „Živega sem dal cesarju, a mrtev je moj, pa božjem in človeškemu pravu!“ — — —

„Veste li, kaj je starišem sin?“

Da bi najinega sina ne smela več videti, da bi ga ne smela več poljubiti na čelo! ne! ne! Težko

je sopal, široke prsi so se mu jele vzdigovati krčevito, a najedenkrat se i njemu udero solze po zagorelem lici.

Kremenito srce omečilo bi se pri tem pogledu! —

Šel sem po štabnega zdravnika blagega dr. T. . . . a, ter ga privel v sobo. Naglo se je obrnil, potegnil z rokavom čez oči, ter dovolil, da smeta izjemoma roditelja v mrtvašnico k svojemu umrlemu sinu. —

13. Idealist.

Si li čital najnovejšo novelo pisatelja X. ? To ti je klasična pisava! Ta krasota ta milina, ta karakteristika, ti nedosežni značaji! To mora biti pravi idealist!“

Nasmehnil sem se bil, kajti poznal sem romanopisca še s šolske klopi.

„Ti se le slepiš. Čuj brate, kakov idealist je naš novelist. V šoli smo ga črtili pošteno misleči dijaki, kajti bil je naš ovađuh! Na vseučilišči bil je član nemške dijaške zvezi ter se vedno pretepaval po njenih pravilih. A ko se je vrnil v domovino postal je iskren domoljub, in narodnjak, ter si obesil na vrat staro, bogato baburo, ki je bila slepa

V Ljubljani 15. aprila.

Omenili smo že jedenkrat, da je dne 10. t. m. nemškoliberalni vodja dr. Plener govoril pri otvorjenju Liberškega nemškega društva. Ker je govor njegov v marsičem pomenljiv, ker se v njem nahajajo še celo dobri nauki za Slovane, zato hočemo danes še jedenkrat nekoliko spregovoriti o tem govoru.

Plener je posebno naglašal, da ima društvo, ki se je osnovalo, pred vsem namen pospeševati narodno jedinstvo Nemcev ne le na Češkem, ampak v obče v Avstriji. Opetovano je priporočal složnost Nemcev, zlasti v češkem deželni zboru. Rekel je, da se imajo za uspehe, katere so dosegli pri konferencah na Dunaji, Nemci največ zahvaliti složnemu postopanju nemških zastopnikov v deželni zboru. Jednako složno bi po njegovem mnenju morali postopati vsi Nemci v Avstriji, ker neso dovolj mnogobrojni, da bi se mogli cepiti v razne frakcije. Poslušalci so mu živahno pritrjevali in tako pokazali, da se strinjajo z njim. Mi se tukaj ne bomo bavili s tem, v koliko se bodo Nemci ravnali po svetu Plenerjevem, ali se bodo bolj zblížali, ali pa še bolj cepili v razne manjše frakcije.

Nemci imajo ugoden položaj v Avstriji. Vsled zgodovinskega razvoja so si pridobili neko prednostno stališče, katero se ni odpravilo z uvedenjem ustave. Nemški jezik je poveljstveni jezik naše vojske in kakor razmere sedaj stoje, ni misliti, da bi se zamenil v kratkem s kakim drugim jezikom. Birokracija močno varuje nemščino že zaradi komoditete. Velepomenljivo je pa, da so Nemci najmnogobrojniji narod v totranskeji državni polovici. Res da je Slovanov več, toda mi smo razcepljeni v mnogo narodnostij, ki nimajo skupnega slovanskega jezika in le prerade tirajo vsaka svojo politiko. Nemci pa imajo tudi močno oporo v višjih krogih, kjer se ne morejo otresti nekakih zastarelih predsodkov gledé Slovanov. Vzlic vsem omenjenim ugodnostim pa priporoča Plener, da 8 milijonov avstrijskih Nemcev morajo biti složni, če hočejo varovati svoje pravice oziroma predprave.

V neizmerno neugodnejšem položaji so pa avstrijski Slovani. Ne le, da so razdeljeni v več narodnostij, jim je poleg tega sedanja razdelitev kronovin jako neugodna. Slovenci in Čehi so zlasti razdeljeni v več kronovin, v katerih v deželni zboru večine nimajo. Pri takem položaji bi bila sloga avstrijskih Slovanov tem potrebnejša, zlasti ker jim ni le braniti že pridobljenih pravic, temveč se morajo še le boriti za pravice, ki se jim vedno kratijo. Kaka je pa sloga pri Slovanih?

Vsaka narodnost hodi navadno svojo pot in se dosti ne briga, kaj dela druga. Nobena se ne ozira na interese skupnosti, temveč le na svoje posebne interese. Da celo mnogi Slovani se trdno drže programov, ki so naravnost v škodo drugim slovanskim narodnostim. Vsak se bori v prvi vrsti le za svoje pravice. Nekateri narodnosti slovanske se pa celo bore jedna proti drugeji, kakor Poljaki in Rusini v Galiciji, Hrvatje in Srbi v Dalmaciji. Tudi je mej Slovani še vedno ukoreninen deželni separatizem. Mej Slovani na Češkem in Moravskem je neko nasprotje, ki se tajiti ne da. To nasprotje se je pokazalo tudi pri dogovorih na Dunaji, kjer

se češki vodje neso spomnili svojih bratov na Moravi, dasi govore z njimi isti jezik, prav tako so jih prezrli, kakor bili Moravani zanje popolnoma tuji. Tudi na Slovenskem še neso zginila vsa nasprotja mej Štajerci, Kranjci, Korošci in Primorci.

Poleg teh nasprotij se pa kažejo mej vsemi slovanskimi narodi razni razpori, namesto, da bi skušali se drug drugemu približati in osnovati veliko slovansko stranko v Avstriji. Hudi strankarski boji, večkrat za vprašanja, ki se le malo tičejo slovanstva, bijejo se pri vseh narodnostih slovanskih. Ti boji so večkrat hujši, nego boji z nasprotniki slovanstva.

Mi smo že večkrat v našem listu naglašali, da je ta nesloga kriva, da si Slovani ne pribore pravega ugleda v Avstriji. Večkrat smo že priporočali, da bi se vsi avstrijski Slovani zjediniли gledé programa in tudi po družih listih se je že to priporočalo, a ostalo je vse le klic vpijočega v puščavi. Strankarski razpori baš sedaj huje razjedajo slovanstvo v Avstriji nego kadar koli.

In baš sedaj so razpori jako kvarni in žal, malo je upanja, da bi kmalu polegli, ker se z gotove strani še vedno uliva olje v ogenj, ker se načelo „sic volo, sic jubeo“ proglašajo kot dogma in ker se skoro ni nadejati, da bi iz Plenerjevega govora avstrijski Slovani posneli praktični nauk, da bi v mejsebojni slogi bili nepremagljiva četa, dočim so sedaj le „pion“ na politični šahovni deski.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. aprila.

Češkonemške konference

začele so se zopet včeraj na Dunaji. Največje težave pri teh konferencah bode delala prememba volilnega reda za veleposestvo. Nemški veleposestniki nikakor neso zadovoljni, da se skupina nefidej-komisnega veleposestva razdeli na pet volilnih okrajev, in zahtevajo, da se razdeli na sedem okrajev, ker bi v tem slučaju dobili več glasov. Staročehi in fevdalni posestniki bi to že dovolili, ko bi šlo le za nekaj čeških glasov, a se bojé za večino. Če Nemci dobe več mandator, bi vkupé z Mladočehi imeli večino v deželni zboru in liberalni elementi obeh narodnostij bi se utegnili zjediniti proti konservativcem v vprašanjih, ki se tičejo narodnosti. To je pa uzrok, da v tem vprašanji fevdalci ne bodo marali prijenjati. Ko bi šlo le za interese češkega naroda, bi se z lahko vestjo udali, a tu gre tudi za interese njih stranke in se jim zatorej stvar zdi mnogo važnejša.

V češkem deželni odboru

bila so burna posvetovanja o premembi predloge gledé rabe jezikov pri avtonomnih uradih. Zakon, ki ga je sprva sklenil deželni zbor, ni dobil sankcije, ker so se na Dunaji pri konferencah dogovorili, da se ima predloga tako predelati, da mestu Liberci ne bode treba uradovati v obeh deželnih jezikih, četudi ima svoj mestni statut. Mladočeška odbornika dr. Edv. Grega in dr. Kučera sta odločno ugovarjala takej premembi, ker ne gre, da bi za Nemce bila kaka izjema, in zahtevala, da se njijini ugovori upišejo v zapisnik. Pri tej priliki sta tudi hudo kritikovala postopanje čeških odposlancev na Dunaji. Na njijine ugovore se večina ni ozirala, a sedaj vemo, da bodo Mladočehi tudi v deželni zboru odločno ugovarjali, da bi se za Libercer napravila kaka izjema in da sploh v de-

želni zboru pričakovati burnih debat, ko se bode razgovarjalo o Dunajskih dogovorih.

Občinske volitve

v Inomostu bodo drugi mesec. Do sedaj so navadno zmagovali v tirolskem stolnem mestu liberalci, a letos pa kaže, da bodo klerikalci spravili več svojih mož v mestni zbor. Lani so protisemiti glasovali z liberalci in jim pripomogli do zmage, letos se pa že vrše pogajanja mej klerikalci in protisemiti, da bodo drug drugega podpirali pri volitvah. Osnovala se bode v Inomostu nekaka stranka zedinjenih kristijanov, ki utegne polagoma dobiti večino v mestnem zastopu, če jej bodo razmere ugodne. Postopanje klerikalcev v Inomostu kaže, da klerikalci dobro znajo izkoriščati vsakovrstne razmere pri volitvah.

Vnanje države.

Ruski upliv v Srednji Aziji

se hitro širi. Zadnji čas je afganski emir dovolil ruskim trgovcem, da smejo trgovati po vsej njegovej državi. To dovoljenje je za Rusijo jako velike narodnogospodarske in politične važnosti. To dokazuje, da je ruski upliv v Afganistanu spodrinil angleškega. Angležem gotovo ni ljubo, da jih Rusija tako spodriva z azijskih trgovišč in da jej je dovoljen celo pristop v slavni, kot trdnjava in kot trgovišče velevažni Herat.

Odstop kneza Bismarcka.

Italijanski politik Ruggiero Bonghi je pri občil v „Nuova Antologia“ članek o odstopu nemškega kancelarja. Uzrok razpora mej knezom Bismarkom in cesarjem je iskati v različnosti značajev teh dveh mož. Bismarckov značaj je pred vsem praktičen, cesarjev pa mističen. Čudno torej ni, da ta dva moža nesta mogla vkupé delati. Z odstopom Bismarckovim je pa tripelalijanca zgubila močno podporo. Upliv knezovega odstopa se bode pokazal še le v bodočnosti. Ne ve se, kam bode stvari zavela trma nemškega cesarja. Položaj je torej sedaj jako negotov. Bonghi se sicer nadeja, da bode tripelalijanca se še nekaj časa obdržala, a za gotovo niti tega trditi ne more.

Rumunski zbornici

snideta se dne 27. aprila v izredno zasedanje, da dovolita kredit za utrjenje Bukurešta. Vlada bode zahtevala v ta namen 60 milijonov frankov. Rusiji prijazna stranka bode odločno vladni predlogi ugovarjala in bode poslala v boj najboljše govornike. Boj bode torej hud in vlada se sama malo boji, da bi se utegnili zanjo neugodno končati. Zaradi tega se pogaja s prejšnjim ministerskim predsednikom, Catargijem, da bi s svojimi pristaši glasoval za to predlogo. Catargi se pa najbrž ne bode dal pregovoriti. Javno mnenje v Rumuniji je največ proti tej predlogi in je vsled tega prav lahko mogoče, da pride do ministerske krize. Ako bode pa zmagala vlada, v tem vprašanji, bode se še dlje časa vzdržala, ker proti drugim nameravanim reformam ni pričakovati posebnih uporov. Tudi Vernesku, ki je najhujši nasprotnik vlade in intrigant, se je jel umikati javnemu delovanju, ko je spoznal, da ne bode mogel postati ministerski predsednik.

Občinske volitve v Parizu

bodo najbrž dne 27. t. m. ali pa dne 5. maja. Volilno gibanje je že jako živahno. Za 88 mandator se je že oglasilo nad 1000 kandidatov. Skoro vsi dosedanjí občinski odborniki bodo kandidovali, a ne bode jih najbrž mnogo zmagalo. Dosedaj so veljali v občinskem svetu „posibilisti“ za zmerne elemente in so igrali dolgo, jako važno ulogo. Posibilisti imajo blizu jednak program, kakor parlamentarna socijalna stranka v Nemčiji. Tej stranki se očita, da se je okoristila raznih denarnih podjetij glavnega mesta, zlasti da se je več tisočakov mest-

na desnem očesu, a na levo skoro nič videla ni.“ — „Taki so naši idealisti!“

14. Mitova mati.

Leta 1888. bil sem polkovni pionirski častnik. Naloga mi je bila izvežbati kacic 30 prostakov v pionirskem poslu.

Jeden teh novincev bil je osobito lep čvrst in spreten dečko, 21 leten Hrvat. Zatorej mi je bil tudi najljubši izmed vseh. Necega popoldne poda se nekoliko teh vojakov mej njimi tudi naš Mito Kobundžić preko Drave v sosedno Ogersko. Prav tik Drave stoji mala s slamo krita kočja, katero nazivljajo „čarda“.

Tam so se zabavali običajno ob nedeljah naši prostaki pri vinu in godbi; tudi plesalo se je na okroglem, golobjaku podobnem podu pribit je bil nadpis: „Gospodje 5 krajcarjev, dame — proste.“ Za borih 5 krajcarjev se je ondi sukal naš vojak s svojo izvoljenko po taktu ciganske godbe do pozne noči. Dotičnega dne bil je Mito izvanredno vesel in ponesreči razdrobi steklenico, ki je stala na mizi. Takoj priteče krčmar ohol, surov Madjar ter zahteva 30 krajcarjev odškodnine. 30 kr. ni bila vredna, odreže se Mito, a 20 ti jih pa dam, tu le jih imaš.

A krčmar ne odjenja in uname se hud prepirl. Naposled se navzočnemu korporalu posreči pomiriti razburjene vojake. Bila je takrat sila temna noč. Mito se poda s poda na dvorišče. Zdjaci pri-skoči krčmar zavrtno izza plot, ter udari Mito s polenom po glavi in to s tako silo, da se Mito takoj zgrudi na tla. A ustane, vender le opaše si bajonet, ter odide v vojašnico.

Prihodnji dan pa leže, odvesti smo ga morali v bolnico. Po noči je umrl. — Prebita mu je bila črepinja — — — — —

V Osečkej trdnjavi imajo vojaki svoje pokopališče. O vseh svetih so vsako leto pionirji urejali i odičili grobove umrlih častnikov in prostakov, isto tako 1888. leta.

Ko stopim omenjenega dne na pokopališče, vidim pri Mitovem grobu klečati ženo, ki je milo plakala; drugo ženo pa vidim pobirati dračje za plotom, s katerim zaneti ogenj tik gomile, a nad njim držala je malo ponvico.

Približal sem se dvojici.

„Kaj pa delate tu!“

„Križ se maje v kamenu. Kupili sva svinca, da bi ga zalili, a neče se razstopiti“ odgovori ženica.

Pozval sem dva vojaka, da sta jima pomagala.

„Ste li vi Mitova mati?“ vprašam klečečo ženo. Poznal sem ga, bil je vrl dečko!“ Za nekoliko hipov se jej je razvedrilo tužno lice.

„Da mati!“ in udrle so se ji solze po lici. Vzel mi ga je cesar, in bil je to moj jedini sin, jedino veselje, jedini up, jedina sreča! Vse, vse pokopano je zdaj pod tem le holmom. Oj kako sem neskončno nesrečna! — Vse svoje novce dala sem za ta-le križ, za te-le cvetke, da bode odičen grob, da bode moj Mito slaje spal.“

Peresu ne da se opisati ta prežalostni prizor, ko sem stal in gledal na obupno plakajočo mater, ter spominjal se njenega dičnega sina. Srce me je zabolelo, mislil sem na te, zlata moja mamica in takrat sem čutil, živo čutil, kaj je človeško gorje, kaj je materinska ljubezen, kako daleč sega preko groba.

15. Kismet. *)

Kompanija bosniškega batalijona korakala je ob bregu peneče Drine od vaje domov. Na čelu jej jezdil je stotnik, za njim pa so stopali častniki.

Ko pridejo blizu kamenitega mostu skoči ž

*) Usoda, fatum.

nega posojila zgubilo v njenih žepih. Teško se bodo vzdržali proti radikalnejšim nasprotnikom. Boulangerjevi pristaši bodo postavili tudi svoje kandidate in se celo nadejajo, da bodo dobili večino, kar je pa dvomljivo, ker jih monarhisti ne bodo podpirali, kakor so jih pri volitvah za zbornico. Republičani pozivljajo volilce, da se naj ne dajo slepiti z lepimi frazami ter naj le volijo može, katerim bode za napredek mesta res kaj mari. Ta opomin pa najbrže ne bode nič izdal in bode v novem mestnem zboru še večja mešanica, nego je bila dosedaj, posebno radikalnih elementov bode še več.

Srednjeameriška državna zveza.

Že v oktobru so pooblaščenca srednjeameriških republik bili podpisali dogovor, da se osnuje zveza srednjeameriških republik. Dosedaj je pa še bilo dvomljivo, bodo li vlade teh držav pritrile temu dogovoru. Guatemala, Honduras in Salvador so se že izrekle za to zvezo in Costarica in Nicaragua v kratkem tej zvezi pristopiti, rešili so le še nekatere formalnosti. Nova zveza se ugotovi 15. septembra, kateri dan si snide zvezni svet, da izbere z žrebom predsednika. Ta volitev se bode ponavljala slednje leto, ker ima vsaka država po vrsti pravico imenovati predsednika. Zvezni svet bode imel petnajst članov, pa tri iz vsake države. Ministerstvo bode sestavljeno iz petih mož. Iz vsake države bode jeden minister. V mejah te državne zveze bode vladala popolna trgovska svoboda. Ta zveza je pa tudi le predhodnica velikej zvezi vseh ameriških držav, za katero se že tudi vrše pogajanja, ki se pa seveda poprej uresničiti ne dá, da se uravnajo razmere v nekaterih južnoameriških državah, zlasti v Braziliji.

Volitev predsednika venezuelskega.

Minuli mesec je v Caracasu bila volitev novega predsednika zedinjenih držav venezuelskih. Volitev se je vršila mirno in njen izid je moral vsakdo z veseljem pozdraviti, kdor želi mirni razvoj te po velikosti tretje države južnoameriške. Voljen ni kak general, temveč doktor prava Raimundo Andueza Palacio, kateri si je postavil za svojo glavno nalogo mirni razvoj domovine. Dosedaj je navadno vselej bil voljen kak general, ki je seveda v prvi vrsti skrbel le za vojsko. To je pa vzbujalo nevoljo prebivalstva, katere se je pa poslužil kak drug general, ki je skušal z zaroto ali z ustajo predsednika spodriniti, da sam pride na mesto njegovo. Dežela tako nikdar ni bila mirna. Nov predsednik bode pa imel težavno stališče in se ne ve, če se bode mogel vzdržati. Generali bodo gotovo le neradi trpeli civilista na čelu države in je pričakovati, da ga bodo skušali s silo odstraniti.

Domače stvari.

— (**Pozor, volilci!**) Za jutranjo mestno volitev so naši in „narodnih volilcev“ kandidati tisti, ki jih priobčuje naš list na prvem mestu in ki so razglašeni po mestu na belih plakatih. Trosi se vest, da g. dr. D. Majaron ni več kandidat, ker se ne nahaja na plakatih „narodnega volilnega odbora.“ A to ni res, nego on je kandidat z drugimi kandidati „narodnih volilcev“ vred. Zato, volilci, bodite pozorni in volite dosledno samo in jedino vse kandidate „narodnih volilcev“ brez izjeme!

— (**Glas izmeje občinstva.**) Piše se nam: Mej vsem pisarniškim obojem v Ljubljani ima gotovo Avgust Erzini, praktikant na rotovži, najugodnejši položaj. Zdaj tekmuje s Schroecklom na Dunaji in prireja romarske vlake, zdaj leta od hiše do hiše in agituje za klerikalno stranko. Zato bi prav resno vprašal: Ali posel mestnih praktikantov tudi volilno agitacijo obsega?

njega sivolaz Turčin v valovje — zginil je. V nekoliko trenutkih že se prikaže umazan turban iz vode.

Takoj skočili so štirje katoličani in jeden Srb in odšel, pometali orožje od sebe, hoteč planiti za Turčinom, da ga rešijo smrti. A hipoma udarijo vsi muhamedani iz kompanije za njimi, ter poprijemši jih za plašče branijo jim skočiti v Drino, na vse grlo kričaje: „Ne, ne, tega ne smete; pustite ga, da utone, Alah hoče tako! Kismet! Kismet! Kismet!“ — — — — —

Hipoma bila se je razpršila kompanija in na obalah Drine uname se mej obojeverci srditi boj. Da ni bilo prisotnih stotnikov in častnikov tekla bi bila celo kri.

A še predno so jih bili pomirili ti, že je bil splaval samomorilec h kraju. Skesal se je bil, ali mu je pa bila Drina premrzla! In zopet so upili Turčini, kazoč nanj: „Kismet! Kismet!“ Ni utonil, Alah ni hotel, da utone! — — — — —

Tudi nam treba v življenji precejšnje merice „kismet“, ako hočemo biti zadovoljni z usodo svojo.

— (**Volitvena sredstva.**) Agitator klerikalne stranke znani krojač Šturm, obrekoval je pri volilcih III. razreda g. M. Kunca na tak način, da je poslednji uložil danes tožbo proti Šturmu.

— (**Ljubljanski „Sokol“**) izročil je danes po posebni deputaciji, obstoječi iz staroste Ivana Hribarja in odbornikov dr. Tekavčiča in Mulačka gosp. Pavlu Drahslerju, trg. poslovojni v Ljubljani, častno diplomu,

— (**Iz Celja**) se nam piše 14. aprila: Okrožnega sodišča predsednik g. Heinricher spoznal je za dobro, današnje porotniško zasedanje otvoriti z nagovorom na porotnike, ki ni bil drugo, kakor malo srečna polemika proti državnemu poslancu g. Mihi Vošnjaku, kateri je bil ob enem za to zasedanje izžreban kot porotnik! Ker je ta polemika zadržala tudi osobne in take napade, ki nikakor ne spadajo v sodnijsko dvorano, uložil je g. Miha Vošnjak na kompetentno mesto pritožbo, in zahteval, da se uvede zoper g. Heinricherja disciplinarna preiskava.

— (**Župnijo v Starem trgu**) pri Slovenjem Gradci, kjer je župnikoval pokojni Davorin Trstenjak, dobil je g. Anton Šlander, knezoškofijski duh. svetovalec in župnik v Slovenjem Gradci.

— (**Novoizvoljeni odbor političnega društva „Edinosti“**) Predsednik: Ivan Naberger. Odborniki: Cotić Makso, tajnik; Kljun J. M.; Mandić Mate, I. podpredsednik; Mankoč Ivan; Škabar Ante, blagajnik; Turk Josip, Truden Ante; Vatovac J. M., II. podpredsednik; Živic V. M. Namestniki: Horvatin Miha, Martelanc J. (poslanec), Martelanc Dragotin, Nadlišek St., Nagode Josip, Požar Josip, Prele Štefan, Sancin Ante (Drejač), Žitko Franjo.

— (**Vabilo.**) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico napravi drugo nedeljo po Veliki noči, dne 20. aprila 1890. shod v Prošovicah pri Mariji na Zili v gostilni gospoda Šumija ob 3. uri popoldne po naslednem dnevnem redu: 1. Pozdrav načelnikov. — 2. Deklamacije: a) Svetinja. Zložil A. Aškerc. b) Deklica, ki je v šolo hodila. Zložil Stanič. — 3. Poučen govor, govori blag. g. dr. Jožef Vošnjak. — 4. Nasveti in predlogi. — 5. Domača zabava, pri kateri bodo družbo razveseljevali vrli Loški pevci in razni govorniki. Načelnništvo podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico vabi prav uljudno, da se tega shoda izvolijo udeležiti častiti družbeniki in oni, ki hočejo k naši družbi pristopiti; sploh pa so nam dobro došli vsi rodoljubi slovenski in prijatelji naši.

— (**Iz Dolenjega Logatca**) se nam piše: Dne 13. t. m. poslovala se je zopet tolpa Kranjcev, mej njimi tudi 10 Dolenje-Logatčanov od svoje lepe domovine. S solznimi očmi spremljala jih je množica in jokaje ločila se je žena od moža, mlada deca od svojega skrbnega očeta in žalostno odmevali so na kolodvoru poslednji klici: Varuj vas Bog onkraj morja, v daljini Ameriki.

— (**Trtna uš v Avstriji.**) Poljedelsko ministerstvo objavilo je nedavno izvestje o škodah vsled trtnih uš. Iz tega izvestja je jasno, da trtna uš vedno napreduje in da se veliko premalo stori, da bi se omejila ta grozna šiba. Rahla, kamenita tla, obrnena na solčno stran, kjer se je pridelovala najboljša vinska kapljica, so trtni uši prva žrtev. V taci vinogradih ni druge pomoči, nego ameriške trte. Za poslednje so državne trsnice po Slovenskem: na Bizeljskem, v Borlu (Ankenstein) pri Ptuj, v Hrastovci pri Zavrči in v Kostanjevici na Dolenjskem. (To je vse premalo, kakor tudi število oddanih ameriških trt.) — Do konca 1888 l. bilo je po uradnih izvestjih po trtni uši okuženih: Na Nižje-Avstrijskem 61, na Štajerskem 39, na Kranjskem 26, v Istri 8, na Goriškem 4, v Trstu 1, skupno 138 sosesk. Danes je to število gotovo še višje in vsakoletna škoda, prouzročena po trtni uši, je vedno ogromnejša.

— (**Učiteljsko društvo za Sežanski okraj**) bode zborovalo v Sežani dne 1. maja t. l. ob 10. uri dopoldne. Uspored: 1. Verifikovanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Pojasnjevanje g. c. kr. okr. šol. nadzornika glede stat. popisovanja ljudskih šol za l. 1890. 3. Prostovoljno predavanje. 4. Letno poročilo tajnikovo, blagajnikovo in pevodjevo. 5. Volitev delegatov k obč. zboru „Zaveze“ v Celji. 6. Volitev društv. vodstva. 7. Razni nasveti.

— (**Akademsko društvo „Slovenija“** na Dunaji) priredi v četrtek, dne 17. aprila, svojo prvo redno sejo v letnem tečaju (XLIII. tečaj) s sledečim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poro-

čilo odborovo. 3. Tajnikovo poročilo o zimskem tečaju. 4. Slučajnosti. 5. Poročilo revizorjev. 6. Volitev predsednika. 7. Volitev odbora. 8. Volitev revizorjev. 9. član F. Goesti kritikuje čitanje „O sanjah“ člana A. Podpečnika. Lokal: Schmidtleitner's Restauration, VII. Lerchenfelderstrasse št. 45. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (**Mesto c. kr. notarja v Škofj. Loki**) je razpisano. Prošnje v 14 dneh.

— (**„Četveroteljka“**) V „Obzoru“ čitamo pod tem naslovom, da je v Velikem Ogradjniku v Hercegovini krava posestnika Josipa Šarca vrgla četrto leto. To je pač kaj redkega.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kotor 14. aprila. Generalni nadzornik pehote fzm. König semkaj dospel.

Pariz 14. aprila. „Soir“ javlja iz Bordeauxa: Mrž je v mnogih vinogradih napravil veliko škodo.

Dunaj 15. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon glede urejenja vnanjih pravnih razmer izraelitske verske družbe.

Praga 15. aprila. Po eksploziji tukajšnje plinarne nastal ogenj. Škoda ni znatna, a bati se je, da ne bode možno mesta razsvetliti.

Praga 15. aprila. Strajk pekovi ni splošen. Ob 2½. zjutraj razgrajali pekovski pomočniki pred pekarijo v Kinskega ulici na Smihovu in psovali ondu delujoče pomočnike. Razgrajalce so zaprli in ukrenilo se je vse potrebno za varnost.

Razne vesti.

* (Poroka nadvojvodinje Marije Valerieje) z nadvojvodo Francom Salvatorjem bode, kakor se javlja iz gotovega vira, dne 28. julija t. l. v Ischlu.

* (Slavjanski) dobil je srbski red sv. Save tretje vrste.

* (Tisoč goldinarjev nagrade) obljubilo je oskrbnišvo muzeja v Dunajskem arsenalu tistemu, kateri bi ovadil tatú, ki je ukradel maršalsko palico grofa Radeckega in pomagal palico zopet dobiti.

* (Menic ponaredil) za 14.000 gld. je neki Ivan Adamovics, posestnik parnih mlinov v Budimpešti. Ogoljufal je zlasti mestno hranilnico in mnogo zasobnih trdk. Goljufa so zaprli.

* (280 km. prejezdilo je v sedmih dneh) dvanajst častnikov, pod vodstvom nadporočnika Kolomana Gezy de Garamszegh. Jezdeli so iz Mostara čez Stolac, Ljubinje, Trebinje, Dubrovnik, Slano in Metković nazaj v Mostar. Jezdici morali so, ker ni bilo strežajev, tudi konje sami snaziti in oskrbovati, kar je bilo tem težavnejše, ker temu niso vajeni. Kljub težavnej poti znal jih je vodnik vedno pri dobri volji ohraniti.

* (Novodobne Amazonke) so sedaj v Severni Ameriki. Sto mladih, premožnih dam združilo se je v jedno stotnijo. Učiteljem izvolilo so si nadstražnika, ki jih ima poučevati v vseh vojaških vedah. Uniforma teh vojakinj obstoji iz kratke suknje, ki sega do kolen, rujavih dokolenic (Gamaschen) za prostakinje, belih pa za častnice, jopiča, krasne puške in čepice, ki je jako podobna vojaškemu pokrivalu. Da si morejo le bogate Američanke kaj takega omisliti, se razume.

* (Osemdesetleten samomorilec.) V Brodyju v Galiciji obesil se je 80leten berač, ker se je naveličal življenja.

* (Poneverilca zasledili.) Ko se je jeseni lanskega leta v Budimpešti Karel, blagajnik južne železnice, ustrelil, mislilo se je sploh, da je on poneveril 22.000 gld., katerih ni dostajalo. V petek, dne 11. t. m., pa so prijeli uradnega slugo Hlavnaja in njegovo soprogo, ker sta preteklo zimo mnogo denarja potrosila. Hlavnaj se je tudi že udal, da je takrat, ko je 22.000 gld. prešlo, on iz odprte blagajnice vzel 1000 gld., tako da sedaj ni več dvomno, da je on vso omenjeno vsoto poneveril, in da se je blagajnik le iz obupa ustrelil, ker je vedel, da bodo njega dolžili poneverjenja. Sedaj bode tudi za rodbino blagajnikovo, ki je trpela doslej največje pomanjkanje, bolje, ker dobi izvestno pokojnino, ko se je spricala nedolžnost očetova.

* (Pomankanje žensk.) Ko je bilo v Kaliforniji leta 1848 že nad 100.000 mož, bile so ženske tam še jako redke. Ako se je v tistem času v San Francisku kaka ženska prikazala, so vse popustili ter jo naravnost obožavali. Razmerje mej ženskim in moškim prebivalstvom v Kaliforniji je še sedaj 1:5, mej tem ko na vzhodni strani Združenih držav število žensk daleč presega število mož. Ko bi sedaj kakih 40.000 mladih deklet prišlo v San Francisko, bi se tekom jednega leta lahko vse prav dobro pomnožile, tako jih nedostaje.

Izjava.

Iz volilnih oklicev, ki so nabiti po cestnih vogalih, vidim, da sem postavljen kot kandidat za sedanje volitve v občinski zastop.

Da odstranim vsako dvojbo, izjavljam s tem, da ne kandidujem ter da nesem pooblastil nikogar, da me proglasi za kandidata.

V Ljubljani, 14. aprila 1890.

Dr. A. Mosché.

Za vnanjo porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (55-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

14. aprila.

Pri **Slonu**: Dr. Russ, Hofeldner, Kleer z Dunaja Withen iz Grada. — Durra iz Berolina. — Wietlschmig s Križa. — Waitz iz Brixna. — Smrekar iz Sevnice. — Goljevšek iz Gorice. — Beiter, Reif, Kutzky iz Brna. — Hudovernik iz Kranjske gore. — baron Romevs iz Trsta. Pri **Maliči**: Kren, Rosenberg, Stampita, Reich, Schneider, Kamerer z Dunaja. — Radman iz Zagreba. — Koh iz Brna. — vitez Gutmansthal iz Grada. — Rom iz Kočevja. — Cora iz Trsta. Pri **Bavarskem dvoru**: Rankel iz Celja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. aprila	7. zjutraj	729.6 mm.	7.2° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	729.6 mm.	13.5° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	729.8 mm.	7.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 9.2°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 89.30	gl. 89.15
Srebrna renta	89.40	89.25
Zlata renta	110.80	110.80
5% marena renta	102.45	102.40
Akcije narodne banke	942.—	942.—
Kreditne akcije	302.25	301.50
London	118.95	119.—
Srebro	—	—
Napol.	9.44	9.44 1/2
C. kr. cekini	5.65	5.65
Nemske marke	58.37 1/2	58.42 1/2

Trgovskim pomočnikom

ki želé začeti kako kupčijsko podjetje, ponuja se najlepša prilika, prevzeti

trgovino z mešanim blagom

(306—1)

na **Kranjskem**, ki je na jako dobrem glasu in ima velik promet, pod jako ugodnimi pogoji z malo zalogo blaga in s prodajalnično opravo; zahteva se glavica od 1000 do 3000 gl. — **Kje?** zve se v **Fr. Müller-jevem Annoncen-Bureau v Ljubljani**.

Št. 564.

(288—3)

Razglas.

Visoko c. kr. namestništvo v Trstu je podelilo z odlokom dne 19. svečana 1890, št. 2157 III., davkarski občini **Dolina** na-prošeno dovoljenje za

dva nova letna semnja
dne 16. maja in 11. novembra

za živino ter za vse v prostem semenjskem prometu za prodajo do-voljeno blago v vasi **Dolini**.

Županiya Dolina pri Trstu,

dne 30. marca 1890.

Nadžupan: Slavc.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	182 gl.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178	50
Ogerska zlata renta 4%	103	105	50
Ogerska papirna renta 5%	99	55	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	75	50
Kreditne srečke	100 gl.	187	75
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	148	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	—	—

Razjasnilo.

Dotičnega pisma, katero je g. Anton vitez Franken razkazoval zmagonosno po gostilnah in kavarnah, nesem pisal jaz, temveč je falzifikat.

(309)

Josip Lenče.

Stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo se išče do 1. dne maja. — Ponudbe upravnistvu „Slov. Naroda“. (308)

Ajdove pleve.

Kdor in koliko jih ima in po kaki ceni, naj mi nemudoma naznani.

Ivan Fatur
Rakek.

(303—2)

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapuščine
Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsa-komu, ki se zanima za so-brate Srbe in njih pesem, dobro došla.

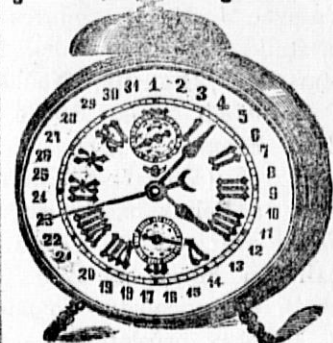
Dobiti je v „Narodni Ti-skarni“ v Ljubljani za ceno **30 kr.**, po pošti **32 kr.**

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Cena gl. 3.75 S koledrom gl. 4.75

Američanska urazbudilom
na sidro

s po noči svetečo cifer-nico. Visokost 18 cm, s po-niklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva
tovarniška zaloga ur.
Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franco na vsako poštno postajo. (187—18)

Zahvala.

Za kulantno likvidacijo in točno izplačilo škode, katero sem imel vsled ognja, ki je bil nastal v mojej hiši dne 31. marca t. l., čutim se dolžnega, slavnej **ces. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu** (katero za-stopa v Ljubljani gospod **Konstantin Tagliapietra, Gradišče št. 4**) izrekatı javno najtoplejšo zahvalo svojo in ta zavod povsod priporočati.

V Bistri, dne 9. aprila 1890.

(301)

Josip Verbič.

Blago za obleko.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. in kr. uradnikov, potem tudi za veterance, gasilce, telovadce, Hivré.

Sukno za billard in igralne mize, loden tudi nepremočljiv za lovske suknje, blago, ki se sme prati.

Potni plačidi od gl. 4—12.

Vse to ceneje kakor kjer koli in le najboljše trajne baže.

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskej. **Uzoreci** zastoj. Za gg. krojaške mojstre najbogatejše in naj-lepše **knjige uzorcev**. Pošiljatve nad gl. 10.—franko. Pri mojej konstantnej zalogi gl. 200.000 in pri mojej svetnej trgovini se razume samo po sebi, da ostane mnogo **ostankov**, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene **ostanke nazaj**, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.

Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijansčini in francoščini. (141—14)

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepoto; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim po-tom kot balzam, zadobi pa ču-dovit nčinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se že drugi dan ne-znatne luskiné od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.**

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-zave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gl. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-koczy-ji, lekarji. (179—28)

Tvrdka G. Tönnies Ljubljana

prevzema izvršitev

vodovodov v poslopja,
kopalnih naprav itd.

Vsi dotični predmeti montovani in sestavljeni so v njeni tovarni pripravljeni na ogled.

Proračuni troškov se radovoljno izdelujejo. (307—1)

Po **ces. kr. priv. občnej zavarovalnici v Trstu** osnovana

Ogerska delniška zavarovalna družba za točo v Budimpešti

vsprejema zavarovanja proti škodi po toči po stalnih premijah brez poznejše zavezanosti.

Popolna uplačana glavnica milijon goldinarjev a. v.

Škode se točno in kulantno izplačujejo.

Premije se lahko še le **po žetvi**, to je dne 30. septembra proti me-nicam plačujejo.

Če se na v kakem kraju ali pristavi skleneno zavarovanje za točo ne naznani nikaka škoda, upiše družba na dobro zavarovani stranki **deset odstotkov** čisto uplačane premije, in drugo leto, če se pridelki taistega zemljišča zopet zavarujejo, toliko odpiše. Onim strankam, ki so lani bile zavarovane pri „**Ces. kr. občnej zavarovalnici v Trstu**“ in se letos pri „**Ogerskej delniškej zavarovalnej družbi za točo v Budimpešti**“ zavarujejo, se gori imeno-vani odpustek lanskega leta od letošnje premije odpiše.

Natančnejše pove:

(305—1)

v Ljubljani glavno agentstvo za Kranjsko, Gradišče št. 4
v vseh drugih krajih dotični okrajni in lokalni agentje.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.